

Månedens fugl – Vindrossel

November er ikke altid den mest opløftende måned at se på fugle i. Dagene er korte og mørke. Vejret er ofte regnfuldt, og nogle dage passer den svenske talemåde ”november-kulden går gennem marv og ben” særdeles godt. Trods 2 -3 plusgrader kan man ikke holde varmen. Og dertil er rovfugletrækket væk, vadefugleflokkene er blevet små og de lokale småfugle holder lav profil.

Men..... der er heldigvis (og selvfølgelig) altid lyspunkter på en tur i naturen. Vinterfuglene er på vej. Ud over ænder, gæs og gulnæbbede svaner fyldes landskabet også af spurvefuglene fra nord. Allerede i slutningen af september høres de første kvidrende småflokke af Grønsiskener, og i oktober blander Kvækerfinkernes snerren sig i flokkene af bogfinker, der søger rundt under bøgetræerne efter bog. Senere kommer flere til, og her i november er det så droslerne – især Vindrosler og Sjaggere – der fylder i landskabet.

I år hørte jeg Vindroslen første gang i starten af oktober på OAS/DOF-turen ved Kragesand. Her blev vi opmærksomme på Vindroslens tynde pibe-lyd, da de trak ud fra pynten og over Flensborg Fjord ved solopgang, og senere kom der flere til. Men de store flokke kan vi glæde os til i november, når hegnene her på Sundeved næsten kan synes levende af Vindrosler, mens de gør sig til gode med hvidtjørnens røde bær. Sammen med Sjaggere flytter de fra hegn til hegn og flyver ved forstyrrelse ud på markerne, hvor de også kan få en rum tid til at gå ved at søge efter føde på marken.

Foto: Aage Matthiesen

Når vinteren tager til – hvis den da stadig gør det – og når bærrerne er fortærede, drager flokkene længere sydpå – mod Frankrig og Spanien for at tilbringe vintermånederne der. Nogle af droslerne bliver dog her i landet, og de kan da ses i hobe under æbletræer, hvor de sammen med Sjaggere og de mange lokale Solsorte gør kål på nedfaldsæblerne. En fin

måde, at kunne iagttage droslerne på nært hold, er at lægge anløbne æbler under sit fuglefoderhus og på den måde tiltrække droslerne.

Til foråret går trækket så den modsatte vej mod ynglepladserne nordpå, men denne gang trækker Vindroslerne hurtigere igennem, og vi ser ikke så meget til dem. Vindrosler yngler nemlig ikke hos os. Kun ved enkelte lejligheder er den fundet ynglende – første gang i 1976 i Korsør Skov og under en snes gange siden.

Vindroslernes yngleområde ligger nord for os i det nordlige Sverige, Finland, Norge, Island og Rusland. Her holder de især til i birkeskove og pilebevoksninger langs elve og søer, hvor man om foråret kan høre deres noget ensformige sang. I nogle områder langt mod nord kan denne sang være helt dominerende, så man lærer den hurtigt at kende.

Så der er grund til at glæde sig til at droslerne med de vinrøde flanker – heraf navnet – igen bringer liv i vores efterårshegn.

Skrevet af Gert Fahlberg